

Obra un home vell que pescava sol en un esquif en el Gulf Stream i ja feia vuitanta quatre dies que no havia tret ni un sol peix.

Durant els primers quaranta dies un noi l'havia ~~estat amb ell~~ ^{acompanyat}. Però després de quaranta dies sense pensar res, els pares del noi li ~~haviem dit~~ van dir que el vell estava ara definitivament i finalment "salo", que és la pitjor forma de la mala sort, i el noi va anar-se'n, obeint llurs ordres, a un altra barca ~~per la~~ la qual a la primera setmana va treure tres peixos ~~mirífics~~. El vairet es posava trist quan veia arribar el vell amb l'esquif buit i sempre anava a ajudar-lo a portar o bé els ormeigs o bé el ganxo i l'arpó i la vela enrotllada al pal. La vela pedaçada amb trossos de sac de farina, enrotllada, semblava la bandera de la derrota permanent.

El vell era prim i escardalenc amb soles profunds en el datell. ~~Les taques marrons~~ A les galtes es podien veure les taques marrons del càncer benigne de la pell com a fruit del reflexe del sol ~~tròpic~~ ^{per el} mar tropical. Les taques s'estenien pel llarg de les galtes i a les mans tenien les cicatrius esquerdades, ~~que es produïen~~ produïdes ~~per tenir aguantada~~ pels ormeigs en aguantar les estrabades de peixos ~~per atreure~~ de pes. Mes cap d'aquelles cicatrius no era tendra. Cotes eren tan velles, com les erosions ~~ad'un~~ desert mort.

Tot el que l'embolicava era vell, tot excepte els seus ulls, els quals tenien el color del mar i eren alegres i invencibles.

- Santiago - li digué el vailet mentre unum (2)
taven per la platja des d'on havia ~~sortit~~ ^{deixat} l'esquif
jo podria venir altra volta amb vos. Heu fet
algun diner nosaltres.

El vell li havia ensucyat a pescar i el noi
se l'estimava el vell.

- No - el vell va dir - Tu estàs amb una barca
sortosa. Segueix amb ells.

- Però recorden-vos-en d'aquella pegada que varen
estar vintanta set dies sense pescar res i aleshores
varem agafar-ne de grossos ~~durant tres setmanes~~
cada dia durant tres setmanes seguides.

- Ja ho recorde - el vell va dir - I se que no vas
deixar-me perquè dubtessis.

- Fou el pare qui em feu deixar-vos. Jo sóc un
noi i he d'obeir-to.

- Ja ho se - va fer el vell - És molt normal.

- Vell no té fe.

- No - digué el vell - mes nosaltres en temim, no
és cert?

- Sí - digué el vailet - Puc oferir-vos una cerce-
ra en la Terrassa i després prendre'm els es-
tris cap a casa?

- Fer què noi - va dir el vell - Entre pescadors.

S'asseguerien a la Terrassa i molts dels pesca-
dors ~~en~~ feien befa del vell però ell no s'emut-
jà pas. Altres pescadors més vells, se'l miraven i
es posaven tristos. Més ells no ho demostraven ~~en~~
~~parlar~~ dels corrents i les fondaries on havien
llegat llurs ormeigs i ~~els bons temps~~ de les
bonances i ~~del que~~ d'allò que havien vist. Els
pescadors sortosos d'aquell dia ja havien tornat
i després d'obrir de dalt a baix les marlines els por-

taven damunt de ~~dos~~ dos taulons entre dos (3)
homes fins a la peixateria on temien que esperar
els camions del gel els quats portarien ~~les~~ marlines
al mercat de l'Havana. Aquells qui havien ~~per~~
agafat taurons els havien portat a la fàbrica
de l'altre cantó de la cala on després d'hissar-los
amb un ternal, els hi traqueren els fetges, els hi
tallaren les aletes i ~~després~~ un cop espellats els hi
tallaren la carn a tires per tal de salar-la.

Després ~~de~~ bufava el vent de l'est ~~va~~ portava a tra-
vés del port la flaire de la fàbrica; però avui no
més arribava una lleugera olor perquè el vent ha-
via girat cap al nord i després havia parat i
aleshores s'estava bé i feia sol en la Terrassa.